

ΠΩΣ ΝΑ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΧΑΡΑ ΣΤΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Σημείωση για τον ομιλητή:

Να ενσταλάξεις εγκάρδια εκτίμηση για το προνόμιο της συμμετοχής στη Χριστιανική διακονία. Να μεταδώσεις την πεποίθηση ότι οι Μάρτυρες του Ιεχωβά θα πρέπει κατάλληλα να θεωρούνται διάκονοι. Να υποκινήσεις όλους να δοκιμάσουν τη χαρά που προέρχεται από το να δοξάζουμε τον Θεό μέσω της διακονίας

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΑΠΟΤΕΛΟΥΣΕ ΔΙΑΚΟΝΙΑ (6 λεπτά)

Στην πόλη που μεγάλωσε, τη Ναζαρέτ, ο Ιησούς πληροφόρησε τους συμπολίτες του ότι είχε χριστεί για να διακηρύξει «καλά νέα στους φτωχούς» (Λου 4:18)

Ο Ιησούς είπε ότι είχε έρθει στον κόσμο για να «δώσει μαρτυρία για την αλήθεια». Ήρθε, όχι για να τον διακονήσουν, αλλά για να διακονήσει (Ιωα 18:37· Ματ 20:28)

Ανέθεσε στους μαθητές του την αποστολή να κηρύξουν το άγγελμα της Βασιλείας στον Ισραήλ (Ματ 10:6, 7)

Αργότερα τους είπε να πάνε επίσης σε όλη τη γη. Αυτό αποτελούσε τη διακονία τους (Ματ 28:19, 20)

Η λέξη που χρησιμοποιείται στις Χριστιανικές Ελληνικές Γραφές είναι η λέξη *διάκονος* (w89 1/3 5)

Ο Δ. Έντμοντ Χίμπερτ, στο σύγγραμμα *Ιερή Βιβλιοθήκη (Bibliotheca Sacra)*, έγραψε τα εξής για τη λέξη *διάκονος*: «Υπάρχει η άποψη ότι αυτός ο όρος αποτελεί σύνθετη λέξη, από την πρόθεση [*δια*], που σημαίνει 'δια μέσω', και το ουσιαστικό [*κόνις*], 'σκόνη', έτσι ώστε ο όρος αυτός να σημαίνει κάποιον που περνάει βιαστικά μέσα από τη σκόνη για να εκτελέσει την υπηρεσία του. Αλλά αυτή η προτεινόμενη προέλευση δεν είναι γενικά αποδεκτή σήμερα. Είναι πιο πιθανό η ρηματική ρίζα να ήταν η λέξη [*διήκω*], 'φτάνω από το ένα μέρος στο άλλο', συγγενική του ρήματος [*διώκω*], 'τρέχω πίσω από κάποιον, κυνηγώ'. Σε αυτή την περίπτωση, η ιδέα που μεταδίδει η ρίζα της λέξης είναι ενός ανθρώπου που επιδιώκει με επιμέλεια και επιμονή να αποδώσει υπηρεσία για χάρη άλλων».—1983, Τόμ. 140, σ. 153 (*Ενόραση*, τόμ. 2, σ. 406, 407 [στην αγγλική])

Περιγράφει έναν υπηρέτη, κάποιον που δεν σταματάει να αποδίδει ταπεινά πλήρη υπηρεσία για χάρη άλλων

Μήπως έδειξε ο Ιησούς ότι οι διάκονοι του Θεού θα απολάμβαναν τιμή από τους άλλους και θα λάβαιναν ιδιαίτερες χάρες; Αντιθέτως, είπε στους μαθητές ότι θα τους μισούσαν, θα τους δίδωκαν και θα τους σκότωναν ακόμη, επειδή αυτοί θα ασχολούνταν στη διακονία της πνευματικής θεραπείας (Ματ 10:16-21)

Δεν έπρεπε να έχουν εμπορικό κέρδος, να πάρουν τιμητικούς τίτλους ούτε να καταλάβουν ανώτερες θέσεις, αλλά θα αντιμετώπιζαν πολλές στερήσεις (Ματ 10:8-10· 23:8-11)

Παρ' όλα αυτά, η Χριστιανική διακονία είναι η ύψιστη τιμή και ο πιο χαρωπός διορισμός που δόθηκε ποτέ σε ανθρώπους. Απαιτεί απόλυτη ακεραιότητα

Μήπως αυτό σημαίνει ότι μόνο λίγοι προνομιούχοι στην εκκλησία μπορούν να έχουν αυτή την τιμή;

Για να βοηθηθούμε να απαντήσουμε σε αυτό το ερώτημα, χρειάζεται να αποκτήσουμε τη Γραφική άποψη για τη λέξη *διάκονος*

Η ΣΩΣΤΗ ΓΡΑΦΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΡΟ «ΔΙΑΚΟΝΟΣ» (12 λεπτά)

Η λέξη *διάκονος* έχει την έννοια ενός κατώτερου λειτουργού ή υπηρέτη

Αυτή η λέξη χρησιμοποιείται σε όλες τις Χριστιανικές Ελληνικές Γραφές και έχει τρεις βασικές σημασίες (w81 15/7 14)

Μπορεί να περιγράφει κάποιον ο οποίος υπηρετεί με υλική, κοσμική έννοια (Ρω 13:4)

Όταν χρησιμοποιείται με αυτόν τον τρόπο, η λέξη *διάκονος* συνήθως αποδίδεται «υπηρέτης» (Ματ 22:13)

Μπορεί να σχετίζεται με εκείνους που είναι διορισμένοι σε κάποια θέση στην εκκλησία· σε αυτή την περίπτωση πρόκειται για μια ειδική, περιορισμένη, επίσημη έννοια (Φλπ 1:1· 1Τι 3:8, 12)

Το έργο των πρεσβυτέρων στην εκκλησία του πρώτου αιώνα ονομαζόταν διακονία (Εφ 4:7-12)

Αυτός ο όρος εφαρμόζεται σε κάθε αφιερωμένο άτομο που υπηρετεί τον Θεό σε σχέση με ιερά ή πνευματικά ζητήματα (Εφ 6:21· 1Θε 3:2· w81 15/7 25)

Όταν η λέξη *διάκονος* έχει αυτή τη σημασία, συνήθως δεν αποδίδεται ως «υπηρέτης» αλλά χρησιμοποιείται η ίδια η λέξη «διάκονος»

Η λέξη «διάκονος» είναι πιο κατάλληλη επειδή μεταδίδει την έννοια κάποιου ο οποίος επιτελεί μια εξυψωμένη ή θείκη υπηρεσία, σε αντίθεση με κάποιον ο οποίος επιτελεί απλώς καθήκοντα του κόσμου τούτου

Επαινώντας την εκκλησία των Θυατείρων, στη Μικρά Ασία, ο Ιησούς έδειξε ότι όλοι στην εκκλησία είχαν μια διακονία, και επομένως όλοι ήταν διάκονοι (Απ 2:18, 19)

Οι Γραφές προσφέρουν σε όλους στην εκκλησία το προνόμιο να βρίσκουν τιμή και χαρά στη διακονία του Θεού

Σε μερικές γλώσσες δίνουν στη λέξη «διάκονος» μόνο πολιτική χροιά, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι ο λαός του Ιεχωβά δεσμεύεται από αυτές τις χρήσεις της λέξης (w81 15/7 21, 22)

Οι θρησκείες της Βαβυλώνας έχουν δώσει κολακευτικούς τίτλους στους δήθεν διακόνους τους, οι οποίοι θέλουν να είναι γνωστοί ως 'Σεβασμιότατοι', 'Παναγιότατοι', κτλ. (Ματ 23:6-8)

Αυτό έρχεται σε αντίθεση με την αρχική έννοια της λέξης, που έδειχνε ταπεινή θέση

Επί αιώνες ο κλήρος «παχαίνει» και ζει σε ξεδιάντροπη χλιδή μαζί με τους βασιλιάδες και τους πλούσιους της γης (Απ 18:3· *re* 262)

Είναι συγκλονιστικά τα ποσά που κερδίζουν άπληστοι άνθρωποι της εποχής μας, οι οποίοι θεωρούνται τηλεοπτικά αστέρια της «Ηλεκτρικής Εκκλησίας» (g88 22/3 5-7· g88 8/7 31)

Ακόμα πιο συγκλονιστικά είναι τα σεξουαλικά σκάνδαλα αυτών των τηλεοπτικών «διακόνων» και άλλων μελών του κλήρου

Ο αδελφός Κ. Τ. Ρώσσελ αντιπαρέβαλε την υπερήφανη στάση των ψεύτικων θρησκευτικών διακόνων με τους αληθινούς ταπεινούς διακόνους του Θεού (w81 15/7 21, 22)

Είναι μήπως αλαζονικό να θεωρούμε χειροτονημένους διακόνους τους βαπτισμένους μαθητές του Ιησού Χριστού; Όχι! Έχουν αυτοί οι πιστοί το νομικό δικαίωμα να είναι κατάλληλα εξουσιοδοτημένοι και επιδοκιμασμένοι από Γραφική άποψη ως αληθινοί διάκονοι του Θεού; Ναι! (γ88 22/4 30· w81 15/7 22)

Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά δεν είναι υποχρεωμένοι να συμμορφώνονται με τις απόψεις που έχει ο κόσμος ή η ψεύτικη θρησκεία σχετικά με την έννοια του όρου «διάκονος»

ΝΑ ΔΟΞΑΖΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ ΣΤΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΜΑΣ (10 λεπτά)

Ο Παύλος χρησιμοποιούσε τη δημόσια διακονία του (το κήρυγμα) για να δοξάζει τον Θεό (1Κο 3:5, 6)

Επίσης, θεωρούσε ότι αυτός ο διορισμός ήταν μεγάλη τιμή για τον ίδιο (1Τι 1:12)

Χωρίς να ντρέπεται για τη διακονία του, ο Παύλος έτρεφε για αυτήν εξαιρετική εκτίμηση

Χρησιμοποίησε τη λέξη *δοξάζω* όταν είπε με ευγνωμοσύνη: «Δοξάζω τη διακονία μου» (Ρω 11:13)

Θεωρούσε ότι η διακονία ήταν κάτι πολύ μεγάλης αξίας, ότι άξιζε να κάνει θυσίες για αυτήν (w81 15/7 28)

Ένιωθε ότι του είχε γίνει μια τόσο μεγάλη τιμή ώστε αποκάλυψε τον εαυτό του και τους συνδιακόνους του «προσβευτές που αναπληρώνουν τον Χριστό» (2Κο 5:18-20)

Με το να δοξάζει τη διακονία του με αυτόν τον τρόπο, ο Παύλος έδινε δόξα στον Θεό

Το χρισμένο υπόλοιπο χρησιμοποιεί τώρα αυτόν τον ίδιο τιμημένο διορισμό για να δίνει δόξα στον Ιεχωβά

Είναι πρόθυμοι να κάνουν οποιοσδήποτε θυσίες προκειμένου να συνεχίσουν να υπηρετούν ως προσβευτές της Βασιλείας

Παρόμοια, τα μέλη του μεγάλου πλήθους απολαμβάνουν το προνόμιο της διακονίας, υπηρετώντας ως απεσταλμένοι της Βασιλείας (Ησ 60:6, 7· Απ 7:10· w84 15/12 12, 13)

Ο αριθμός εκείνων που δοξάζουν τώρα τον Θεό αυξάνει συνεχώς. Από τα 11.800.000 άτομα που παρακολούθησαν την Ανάμνηση, τα 4.700.000 άτομα είναι δραστήρια στον αγρό. Υπάρχει η δυνατότητα να συμμετάσχουν πολύ περισσότεροι στη διακονία. Εμείς μπορούμε να τους βοηθήσουμε να λάβουν θετική στάση (2Κο 6:1· w88 1/8 27-29)

Άρθρα της *Σκοπιάς* έχουν ενθαρρύνει τα μέλη του λαού του Θεού να συμμετέχουν πληρέστερα στην ενδόξαση του Θεού με το να γίνουν τακτικοί σκαπανείς, όπως ακριβώς και ο Παύλος πρότρεψε τον Τιμόθεο: «Κάνε έργο ευαγγελιστή, επίτελεσε τη διακονία σου στο πλήρες» (2Τι 4:5· w93 15/9 28-31· w88 15/12 25-27· w87 1/2 15-20· w86 15/4 28-30 [στην αγγλική] w82 1/7 21-26)

Μπορεί ο καθένας από εμάς να αυξήσει τη δόξα που δίνει στον Θεό συμμετέχοντας στο θριαμβευτικό αλαλαγμό νίκης, όπως έγινε στην πτώση της Ιερικώ; (1η 6:10-20· w86 15/12 19)

Μπορούμε να βρούμε ακόμη περισσότερη χαρά στην ευτυχισμένη διακονία. Δοξάστε τον Ιεχωβά χρησιμοποιώντας σοφά το σύντομο χρονικό διάστημα που απομένει (Εφ 5:15-17)

ΝΑ ΕΠΙΤΕΛΕΙΤΕ ΤΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΜΕ ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ (12 λεπτά)

Ο Ιησούς Χριστός έβρισκε μεγάλη ευχαρίστηση στη δημόσια διακονία. Είπε στους μαθητές να ακολουθήσουν το παράδειγμά του και να παρακαλέσουν τον Κύριο να στείλει περισσότερους εργάτες (Ματ 9:35-38· w79 15/10 8-10)

Ο Παύλος, ο Πέτρος, ο Ιωάννης και άλλοι ήταν ευγνώμονες για το διακονικό έργο και το εκτιμούσαν, παρά το διωγμό (Πρ 5:41, 42· 20:20, 21· 2Κο 12:10· w79 15/10 10-12)

Ο συγκεκριμένος σκοπός της διακονίας είναι να αποδίδουμε ολόψυχη ιερή υπηρεσία προς τον Ιεχωβά. Αυτό μας κάνει συνεργάτες του Θεού στον αγρό του που βρίσκεται υπό καλλιέργεια (1Κο 3:6-9)

Το να βλέπουμε πώς μας χρησιμοποιεί ο Ιεχωβά για να επιτελούμε το έργο του φέρνει μεγάλη χαρά (w88 15/3 6, 7· g87 8/2 13)

Η σύγχρονη διακονία περιλαμβάνει το να κηρύττουμε από σπίτι σε σπίτι, καθώς και το να τρέφουμε τους ενδιαφερομένους μέσω οικιακών Γραφικών μελετών. Περιλαμβάνει επίσης το να βοηθάμε όλους τους ενδιαφερομένους να παρακολουθούν τις τακτικές εκκλησιαστικές συναθροίσεις (Ματ 10:5-10· Λου 10:5-7· Εβρ 10:23-25· w79 15/10 10)

Η ανταπόκριση που δείχνουν στη διακονία μας τα άτομα που έχουν ειλικρινή καρδιά μας φέρνει μεγάλη χαρά. Παρατηρήστε πόσο μεγάλη ήταν η χαρά για την επαναφορά του χαμένου προβάτου και επίσης τη «χαρά στον ουρανό» για την επιστροφή του μετανοημένου ατόμου (Λου 15:4-7· w89 15/1 8, 9)

Το να έχουμε την εύνοια του Ιεχωβά λόγω της πιστότητας και της επιμέλειας φέρνει χαρά, ανεξάρτητα από την ανταπόκριση που δείχνουν οι άνθρωποι στη διακονία μας

Στην παραβολή των ταλάντων, οι πρόθυμοι δούλοι βρήκαν πραγματική ευτυχία διπλασιάζοντας τα τάλαντα. Προσκληθήκαν στη χαρά του κυρίου. Οι οκνηροί δούλοι δεν είχαν χαρά με το να είναι τεμπέληδες. Τους πέταξαν έξω στο σκοτάδι (Ματ 25:19-30· w90 1/5 8, 9)

Δεν μπορεί να βρεθεί μεγαλύτερη χαρά από εκείνη που έχουμε όταν απολαμβάνουμε την εύνοια του Ιεχωβά επειδή είμαστε πιστοί στη δημόσια διακονία του (Ματ 25:21, 23)

Ο ΙΕΧΩΒΑ ΕΥΛΟΓΕΙ ΠΛΟΥΣΙΑ ΤΟΥΣ ΖΗΛΩΤΕΣ ΔΙΑΚΟΝΟΥΣ ΤΟΥ (5 λεπτά)

Πραγματικές εμπειρίες από τον αγρό δείχνουν πώς ευλογεί ο Ιεχωβά τις προσπάθειες των ζηλωτών διακόνων του (w90 1/1 7· w89 1/1 31)

Πολλοί άνθρωποι έχουν κάνει επαινετικά σχόλια για τις γεμάτες ζήλο δραστηριότητες των διακόνων του Ιεχωβά (w88 15/7 11· g87 22/3 5, 6· w85 1/8 11)

Χρησιμοποιήστε την ένδοξη διακονία για να φωτίσετε άλλους, για να κάνετε πιο μεγάλη τη δική σας ευτυχία και, πάνω από όλα, για να τιμήσετε τον Ιεχωβά (2Κο 4:6, 7, 15· w90 15/7 18, 19)

(Να παραμείνεις πιστά προσκολλημένος στην ύλη του σχεδίου και να τηρήσεις το χρόνο που έχει δοθεί για τον κάθε υπότιτλο. Δεν είναι ανάγκη να διαβάσεις όλα τα εδάφια που παραθέτονται. Δεν είναι ανάγκη να αναφέρεις την πηγή της ύλης όπως αυτή ορίζεται μέσα στις παρενθέσεις)